

Den i Betænkningen „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ foreslaaede Fordeling.

I den af daværende Landstingsmand K. K. Steincke paa Indenrigsministeriets Foranledning udarbejdede Betænkning »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« er som et Led i en samlet Revision af Forsørgelseslovgivningen behandlet Spørgsmaalet om Fordelingen af de sociale Udgifter mellem Stat og Kommuner og mellem Kommunerne indbyrdes. Der stilles Forslag om en ny Fordelingsmaade, hvorved de gældende Regler om Forsørgelsessted og deraf følgende Refusion af en Brøkdel af Udgifterne til de enkelte trængende fra Forsørgelseskommune til Opholdskommune falder helt bort. Samtidig foreslaas de enkelte Kommuners Forsørgelsesbyrder lettet, dels ved at Staten overtager en Række store Udgifter og dels ved, at Størstedelen af de Kommunerne paahvilende sociale Udgifter lignes paa de enkelte Kommuner indenfor 5 Refusionsforbund i Forhold til Kommunernes Bæreevne.

Opholdskommunen skal efter Forslaget selv afholde $\frac{1}{8}$ af Udgiften til Invaliderente, Alderspension, Børnebidrag til forældreløse Børn eller Børn af Enker eller Enkemænd samt Børn af samlevende Ægtefæller med mere end to Børn (med Hensyn til hvilke Børn der var stillet Forslag om et særligt Bidrag). Af de øvrige Forsørgelsesudgifter — af overvejende skønsmæssig Karakter — skulde Opholdskommunen selv betale $\frac{1}{4}$, medens Resten skulde være Genstand for mellemkommunal Refusion efter nye Regler. Da Staten som nedenfor omtalt skulde refundere Halvdelen af den førstnævnte Gruppe af Udgifter, skulde Opholdskommunen altsaa normalt altid betale $\frac{1}{4}$ af den Kommunerne paahvilende Andel af de nævnte Udgifter.

For at lette Kommunernes Økonomi og for at samle Løsningen af dertil egnede Opgaver paa eet Sted skulde Staten overtage den direkte Forsorg og afholde Udgifterne ved Opdragelse, Underhold, Forsørgelse, Kur og Pleje for sindssyge, aandssvage, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, blinde, døvstumme og visse tuberkuløse paa Statsanstalt, en statsanerkendt Anstalt eller i kontrolleret Familiepleje. Endvidere skulde Staten give fuld Refusion med Hensyn til Hjælp til Personer, som ikke har Forsørgelsesret her i Landet, forskudsvis Udbetaling af Alimentationsbidrag, Hjælp til Personer, der som lidende af venerisk Sygdom tages i Kur for offentlig Regning, og til Personer, der er taget under offentlig eller vederlagsfri Behandling efter den særlige Lovgivning om epidemisk eller smitsom Sygdom, derunder Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse, samt med Hensyn til visse andre mindre Poster.

Statstilskudet til Aldersrente, Invaliderente samt Børn af Enker eller Enkemænd var i Overensstemmelse med den da gældende Lov om Alderdomsunderstøttelse samt Enkebørnsloven sat til Halvdelen.

Den Del af Udgifterne, som ikke skal bæres af Staten eller Opholdskommunen, altsaa $\frac{3}{8}$ af Udgiften til Aldersrente, Invaliderente og Enkebørn m. fl. og $\frac{3}{4}$ af de